Przykłady dla wprawy.

πάλλω, rzucam. *A.* II. *P.*
σφάλλω, ludzę. *A.* II. *P.*
ψάλλω, uderzam w struny.
ἀγάλλω, zdobię. *M.* pysznie się (*Aor.* niema).
ἀγγέλλω, donoszę. *M.* (*Aor.* II. *Act* i *Aor.* II. *Pass.* rzadko).
βδάλλω, doję.
θάλλω, kwitnę. *Pf.* II.
σαίνω, margam, pochlebiam (Tylko *Act.*)
λυμαίνω, niszczę. *M.*
ὑφαίνω, tkam (płótno).
τεκταίνομαι, buduję z drzewa. *D.* *M.*
μαραίνω, gaszę, niszczę.
εὐφραίνω, cieszę.
περαίνω, spełniam. *M.*
δυσχεραίνω, niecierpię.
πιαίνω, tuczę.
ἀγριαίνω, dziczę.
κοιλαίνω, wydrążam.
λευκαίνω, bielę.
πεπαίνω, czynię dojrzałym.
κερδαίνω, zyskuję.
ὀργαίνω, gniewam.
μιαίνω, plamię.
σημαίνω, daję znak.
καθαίρω, czyszczę. *M.*
ἀσπαίρω, drgam.
σαίρω, zęby wyszczerzam. *Pf.* II.
τεκμαίρω, ograniczam. *M* wnoszę.
αἴρω, podnoszę (att. i poet. *ἀείρω*). *M.*
κείρω, wygryzam. *M.* — *Aor.* II. *P.*
πείρω, przewiercam, natykam. *A.* II. *P.*
σπείρω, sieję. *M.* — *A.* II. *P.*
φθείρω, gubię *Pf.* I. i II. *A.* II. *P.*
ἱμείρω, żądam, tęsknię.
οἰκτείρω, opłakuję.
ἀγείρω, zgromadzam.
στέλλω, posyłam. *M.* — *A.* I. i II. *P.*
κέλλω, popycham.
ἐπιτέλλω, polecam. *M.*
κρίνω, oddzielam. *M.*
κλίνω, naginam. *A.* I. *P.* (*A.* II. *P.* w złoż. *κατακλινῆναι*) *M.*
πλύνω, płuczę.
ἀποκρίνομαι, odpowiadam. *D.* *M.*
ὑποκρίνομαι, zdaję sprawę z czego, odpow. *D.* *M.*
μολύνω, walam.
εὐθύνω, prostuję.
ἀμβλύνω, tępię.
ὀξύνω, ostrzę.
αἰσχύνω, zawstydzam.
πτύρω, spłaszam. *A.* II. *P.*
ὀδύρομαι, wyrzekam. *D.* *M.*
μαρτύρομαι, świadczę się kim.
σύρω, wlekę. *A.* II. *P.*
ἀθύρω, igram.
φύρω, gniotę, mieszam.

O niejakich właściwościach w Czasowaniu niektórych Słów, tak Czystych jak Nieczystych.

§. 111.

I. Futurum.

1) *Futurum Atticum.*

1. Jeśli w Czasach Przyszłych zakończonych na *σω*, *σομαι*, formowanych od dwu- lub kilkozgłoskowych Źródłosłowów, przed *σ* poprzedza jedna z krótkich samogłosek: *ᾰ*, *ε*, *ῐ*; wtedy *σ* można wyrzucić, a samogłoski *ᾰ* i *ε* z następującem zakończeniem ściągnąć, np. *ἐλᾰ-ω*, *Fut.* *ἐλᾰ-σ-ω* (*ἐλᾶω*), *ἐλῶ*; *τελέ-ω*, *Fut.* *τελέ-σ-ω*, (*τελέω*) *τελῶ*. Samogłoski *ῐ* z następującem zakończeniem ściągnąć nie można; dodają się jednak do tegoż *ῐ* zakończenia *circumflex*owane *ῖ*, *οῦμαι*, np. *κομίζ-ω*, *Fut.* *κομῐ-σω*, *κομῖ*. *Futurum* takie nazywa się *Futurum Atticum*, dla tego, że Attycy mianowicie form tych używali. Odmiana ich odpowiada zupełnie odmianie *Praes.* ściąganych Słów na *άω* i *έω*. Azatem:

ἐλᾰ-ω, *F.* *ἐλᾰ-σ-ω*, *F.* *Att.* *ἐλῶ*, *ᾷς*, *ᾷ*, *ῶμεν*, *ᾶτε*, *ῶσι(ν)*
τελέ-ω, *F.* *τελέ-σ-ω*, *F.* *Att.* *τελῶ*, *εῖς*, *εῖ*, *οῦμεν*, *εῖτε*, *οῦσι(ν)*
F. *M.* *τελέ-σ-ομαι*, *F.* *Att.* *τελοῦμαι*, *εῖ*, *εῖται*, *ούμεθα*, *εῖσθε*, *οῦνται*.
κομίζ-ω, *F.* *κομῐ-σ-ω*, *F.* *Att.* *κομῖ*, *ιεῖς*, *ιεῖ*, *ιοῦμεν*, *ιεῖτε*, *ιοῦσι*
F. *M.* *κομῐ-σ-ομαι*, *F.* *Att.* *κομιοῦμαι*, *ιεῖ*, *ιεῖται*, *ιούμεθα* itd.

2. Forma ta ma tylko miejsce w *Indic.*, *Infin.* i *Partic.*, nigdy w *Optat.*, azatem: *τελῶ*, *τελεῖν*, *τελῶν*; ale *τελέοιμι*.